

Ders 53

LESSON 53

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Peygamber İlyas

THE PROPHET ELIJAH

1. Krallar 6-18

Size esenlik olsun dinleyici dostlar.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenlik içinde yaşamasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, peygamber Davut'un oğlu Süleyman'ın öyküsünü inceledik. **Tanrı'nın** peygamber **Süleyman'a** nasıl **olağanüstü bir bilgelik ve ayırt etme gücü verdiğini** gördük. Yeruşalim kenti, kral Süleyman'ın zamanında dünyanın en güzel kentiydi. Ama Süleyman'ın Yeruşalim kentinde tüm bina ettiklerinin içinde **Rab Tanrı'nın Tapınağı** kadar güzel olan başka hiç bir bina yoktu. Kral Süleyman, Musa ve İsraililerin çölde yapmış oldukları özel tapınma çadırı olan Buluşma Çadırı'nın yerine Rabbin Tapınağını inşa ettirdi. Süleyman, bu güzel yapınma yerini yaptırırken, yedi yıl boyunca iki yüz bin işçi çalıştırdı. Bugün Yeruşalim'e giden birinin, Süleyman'ın inşa ettirdiği tapınağın temelindeki büyük taşları görmesi hala mümkündür.

Tapınağın yapımı tamamlandığı zaman, kahinler, gelecek ve günahkarlar uğruna değerli kanını dökecek olan **Kurtarıcıyı sembolize etmek için binlerce koyun ve boğa** kurban ettiler. Böylece O'nun adı için inşa etmiş oldukları tapınağı Tanrı'ya ayırdılar (sundular, adadılar). Kahinler, bu hayvanları sunduktan ve onları tapınağın tunç sunağı üzerinde yaktıktan sonra antlaşma sandığını (Buluşma Çadırında bulunan) taşıdılar ve onu yeni tapınağın En Kutsal Yeri'ne (Kutsallar Kutsalı) koydular. Kahinler Kutsallar Kutsalı'ndan ayrıldıktan sonra Rabbin yüceliği hemen o anda odayı doldurdu. Musa ve İsraililerin çölde yapmış oldukları tapınma çadırındaki En Kutsal Yeri Tanrı'nın yüceliği nasıl doldurduysa, Tanrı'nın yüceliği Süleyman'ın Yeruşalim'de bina ettiği tapınaktaki En Kutsal Yeri de aynı şekilde doldurdu.

Süleyman'ın yaşamının diğer bölümü ile ilgili olarak Kutsal Yazılar bize onun krallığının son bölümünün ilk bölümü gibi olmadığını söylerler. 1.Krallar kitabının on birinci bölümünde yazılı olanlara kulak verelim: burada dikkatimizi tekrar çekecek olan nokta şudur: Tanrı'nın kutsal Sözü peygamberlerin günahlarını saklamaz. Kutsal Yazılar şöyle der: *"Ama Kral Süleyman bir çok yabancı kadın sevdi. Süleyman yaşlandıkça karıları onu başka ilahların ardınca yürümeğe üzere saptırdılar. Böylece, Süleyman bütün yüreğini Tanrısı Rabbe adayan babası Davut gibi yaşamadı."* (1. Krallar 11:1, 4)

Sonra Süleyman, Yeruşalim'in doğusundaki tepelerde tüm yabancı karıları için ilahlarına buhur yakıp kurban kesmeleri için yerler yaptırdı. Bunu yaptığı zaman Tanrı Süleyman'a öfkeleni, çünkü Süleyman gerçek ve yaşayan Tanrı'nın Sözü'ne sırtını çevirmişti. Sonra Tanrı Süleyman'a şunları söyledi:

“Seninle yaptığım antlaşmaya ve kurallarına bilerek uymadığın için krallığı elinden alacağım ve görevlilerinden birine vereceğim” dedi. Ancak baban Davut'un hatırı için, bunu senin yaşadığın sürede değil, oğlun kral olduktan sonra yapacağım. Ama oğlunun elinden bütün krallığı almayacağım. Kulum Davut'un ve kendi seçtiğim Yeruşalim'in hatırı için oğluna bir oymak bırakacağım.” (1. Krallar 11:11-13)

Böylece Kutsal Yazılar bize, Süleyman öldükten sonra, İsrail ulusu içinde kavgaların ve çekişmelerin başladığını bildirirler. Yakup'un çocuklarından meydana gelen on iki oymak, aynı Tanrı'nın Süleyman'a söylemiş olduğu gibi, **ikiye ayrıldı**. İsrail artık tek bir ulus değildi, **İsrail** ve **Yahuda** olmak üzere iki ayrı ulus haline geldiler. Ülkenin kuzeyindeki on İsrail oymağı, İsrail krallığını oluşturdu. Küçük Benyamin oymağı ile birleşen Yahuda oymağı Yahuda güney krallığını oluşturdu. **Yahuda**, Kral Davut'un oymağıydı ve Tanrı'nın dünyaya göndermeyi vaat ettiği **Mesih** bu oymağın soyundan gelecekti.

Kutsal Yazılar, bu iki krallığın pek çok kralı olduğunu bildirirler. İsrail ve Yahuda krallarının çoğu kötü önderlerdi; Rabbe sırt çevirdiler ve çevrelerindeki ulusların dinlerini izlediler. Tüm bu İsrail krallarının arasından bir tanesi, tüm diğerlerinden daha kötüydü. Bu kralın kim olduğunu biliyor musunuz? **Kral Ahav**. Ahav, Süleyman'dan sonra gelen sekizinci kraldı.

Kutsal Yazılar Ahav hakkında şu bilgileri verirler: *“Rabbin gözünde kötü olanı yapan Omri oğlu Ahav, kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı.”* (1. Krallar 16:30) Ahav, aynı zamanda, Rabbin Sözü'nü reddeden kötü bir kadın olan **İzebel** ile evliydi. Bütün bu kötülükleri yetmiyormuş gibi, Ahav İsrail'de, çevredeki ulusların Tanrı olduğunu düşündükleri **Baal**'ın adına bir tapınak da inşa etti. Böylece, Ahav İsrailileri sahte ve boş bir dini ve onun onun yalan söyleyen sahte peygamberlerini izlemeleri için İsraililere önderlik ettiğinden Rabbi çok öfkelenirdi.

Ama her şeye rağmen, o dönemde İsrail'de, Tanrı ile yürüyen bir adam vardı. Bu adamın adı, **İlyas**'tı. Tanrı bir gün İlyas'ı kral Ahav'a gönderdi: *İlyas, Ahav'a şöyle dedi, 'Hizmet ettiğim İsrail'in Tanrısı yaşayan Rabbin adı ile derim ki, ben söylemedikçe önümüzdeki yıllarda ne yağmur yağacak ne de çiy düşecek.’* (1. Krallar 17:1)

Böylece üç buçuk yıl süreyle İsrail ülkesine yağmur yağmadı. Kuraklık, tüm ülkede ciddi boyutlara ulaştı. On sekizinci bölümde Kutsal Yazılar şöyle yazar:

(1. Krallar 18) ¹*Uzun bir süre sonra kuraklığın üçüncü yılında RAB İlyas'a, 'Git, Ahav'ın huzuruna çık' dedi, 'Toprağı yağmursuz bırakmayacağım.'* ²*İlyas Ahav'ın huzuruna çıkmaya gitti.* ¹⁷*Ahav, İlyas'ı görünce, 'ey İsrail'i sıkıntıya sokan adam, sen misin?' dedi.* ¹⁸*İlyas, 'İsrail'i sıkıntıya sokan ben değilim, sen ve babanın ailesi İsrail'i sıkıntıya soktunuz' diye karşılık verdi. 'Rabbin buyruklarını terk edip Balların ardınca gittiniz.* ¹⁹**Şimdi haber sal: Bütün İsrail halkı İzebel'in sofrasında yiyip içen Baal'ın dört yüz elli peygamberi ve Aşera'nın dört yüz peygamberi Karmel Dağı'na gelip önümde toplansın.”**

²⁰*Ahav bütün İsrail'e haber salarak peygamberlerin Karmel Dağı'na toplanmalarını sağladı.* ²¹*İlyas halka doğru ilerleyip, 'Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında*

dalgalanacaksınız?’ diye sordu, ‘Eğer Rab, Tanrı ise, onu izleyin; yok eğer Baal Tanrı ise, onun ardınca gidin.’ Halk, İlyas’a hiç karşılık vermedi.

²²İlyas konuşmasını şöyle sürdürdü: ‘Rabbin peygamberi olarak sadece ben kaldım. Ama Baal’ın dört yüz elli peygamberi var. ²³Bize **iki boğa** getirin. Birini Baal’ın peygamberleri alıp kessinler, parçalayıp odunların üzerine koysunlar; ama odunları yakmasınlar. Öbür boğayı da ben kesip hazırlayacağım ve odunların üzerine koyacağım; ama odunları yakmayacağım. ²⁴Sonra siz kendi ilahınıza yalvarın, ben de Rabbe yalvarayım. **Hangisi ateş ile karşılık verirse, tanrı odur.**”

Bütün halk, ‘Peki, öyle olsun’ dedi. ²⁵İlyas **Baal’ın peygamberlerine**, ‘Kalabalık olduğunuz için önce siz boğalardan birini seçip hazırlayın ve ilahınıza yalvarın’ dedi, ‘Ama ateş yakmayın.’ ²⁶Kendilerine verilen boğayı alıp hazırlayan Baal’ın peygamberleri sabahtan öğlene kadar, ‘Ey Baal, bize karşılık ver!’ diye yalvardılar. Ama ne bir ses vardı ne de bir karşılık. Yaptıkları sunağın çevresinde zıplayıp oynadılar. ²⁷Öğleyin İlyas onlar ile alay etmeye başladı: ‘Bağırın, yüksek ses ile bağırın! O tanrıymış. Belki dalgındır ya da heladadır, belki de yolculuk yapıyor! Yahut uyuyordur da uyandırmak gerekir!’ ²⁸Böylece yüksek ses ile bağırıldılar. Adetleri uyarınca, kılıç ve mızraklar ile kanlarını akıtıncaya dek bedenlerini yaraladılar. ²⁹Öğlenden akşam sunusu saatine kadar kıvrandılar. Ama hala ne bir ses, ne ilgi, ne de bir karşılık vardı.

³⁰**O zaman İlyas**, bütün halka, ‘Bana yaklaşın’ dedi. Herkes onun çevresinde toplandı. İlyas Rabbin yıkılan sunağını onarmaya başladı. ³¹On iki taş aldı. Bu sayı, Rabbin Yakup’a, ‘Senin adın İsrail olacak’ diye bildirdiği Yakupoğulları oymaklarının sayısı kadardı. ³²İlyas bu taşlar ile Rabbin adına bir sunak yaptırdı. Çevresine de yaklaşık on beş litre tohum alacak kadar bir hendek kazdı. ³³Sunağın üzerine odunları dizdi, boğayı parça parça kesip odunların üzerine yerleştirdi. Dört küp su doldurup yakmalık sunu ile odunların üzerine dökün’ dedi.

³⁴Sonra, ‘Bir daha yapın’ dedi. Bir daha yaptılar. ‘Bir kez daha yapın’ dedi. Üçüncü kez de aynı şeyi yaptılar. ³⁵O zaman sunağın çevresine akan su hendeği doldurdu.

³⁶Akşam sunusu saatinde, peygamber İlyas sunağa yaklaşıp şöyle dua etti: ‘Ey İbrahim’in, İshak’ın ve İsrail’in Tanrısı olan Rab! Bugün bilinsin ki, sen İsrail’in Tanrısısın, ben de senin kulunum ve bütün bunları senin buyrukların ile yaptım. ³⁷**Ya Rab, bana yanıt ver! Yanıt ver ki, bu halk senin Tanrı olduğunu anlasın. Onların yine sana dönmelerini sağla.**”

³⁸O anda gökten Rabbin ateşi düştü. Düşen ateş, yakmalık sunuyu, odunları, taşları ve toprağı yakıp hendekteki suyu kuruttu. ³⁹Halk olanları görünce yüz üstü yere kapandı. **“Rab Tanrı’dır! Rab Tanrı’dır!”** dediler.

⁴⁰İlyas, ‘Baal’ın peygamberlerini yakalayın, hiç birini kaçırmayın’ diye onlara buyruk verdi. Peygamberler yakalandı. İlyas onları Kişon Vadisi’ne götürüp orada öldürdü. ⁴¹Sonra İlyas, Ahav’a, ‘Git, yemene içmene bak; çünkü güçlü bir yağmur sesi var’ dedi. ⁴²Ahav yiyip içmek üzere oradan ayrılınca, İlyas Karmel Dağı’nın tepesine çıktı. Yere kapanarak dizlerini başının arasına koydu. ⁴⁵Tam o sırada gökyüzü bulutlar ile karardı, rüzgar çıktı, şiddetli bir yağmur başladı. Ahav hemen arabasına binip Yizreel’e gitti.

Bu şaşırtıcı öykü, Tanrı’nın yüceliği ve gücü ile doludur ve bizim yorumlarımıza gerçekten ihtiyaç duymaz. Ama her şeye rağmen bugün sizler ile vedalaşmadan önce, peygamber İlyas’ın İsrail halkına ne söylediğine dikkat etmemiz gerekir. İlyas, Baal’ın dört yüz eli sahte peygamberine meydan okumadan önce halka şöyle dedi: **“Daha ne zamana**

kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız? Eğer RAB, Tanrı ise O'nu izleyin! Yok eğer Baal Tanrı ise onu izleyin!"

İsrail halkı önce hiç bir karşılık vermedi. Ama Rab Tanrı'nın, İlyas'a, gökten sunağın üzerine ateş düşürerek karşılık verdiğini görünce, yüz üstü yere kapandılar ve şöyle feryat ettiler: **"RAB Tanrı'dır! RAB, Tanrı'dır!"** Böylece Tanrı'nın peygamberi İlyas, bir gün içinde Baal'ın sahte peygamberlerini herkesin önünde ifşa etti ve değersizliklerini ortaya koydu. İsraililerin yüreklerini Tanrıları Rabbe geri döndürdü!

Tanrı, İlyas'ın dualarına neden karşılık verdi? Çünkü İlyas Tanrı'yı seviyordu ve O'nun Sözü'ne inanıyordu. **Tanrı, Baal'ın peygamberlerinin dualarına neden aldırış etmedi?** Çünkü onlar Kendisini İbrahim'e, İshak'a ve İsrail ulusuna açıklamış olan tek gerçek Tanrı'ya dua etmediler. Baal'ın peygamberleri Tanrı'nın Sözü'ne kulak asmadılar ve kendi dini geleneklerini izlediler. Törenlerini uygulama konusunda gayretliyidiler, ama yaşayan Tanrı'ya hizmet etmediler – bundan dolayı tüm dini gayretleri anlamsızdı. Aynı Wolof atasözündeki şu adama benziyorlardı: "On adam derin bir çukur kazar, on adam bu çukuru doldurur – her taraf toz duman içinde kalır, ama çukur yoktur!" (Türkçe karşılığı: kuru gürültü) Aynı bu atasözünde olduğu gibi Baal'ın peygamberleri, din bolluğuna sahiplerdi, duaları ve kurbanları ile büyük gürültü yaptılar, ama hepsi boşunaydı – çünkü yaptıkları Yaşayan Tanrı'nın Sözü'nü temel almıyordu. "Toz duman boldu, ama ortada çukur yoktu!"

Bu yüzden, akıllardan çıkmayacak o günde peygamber İlyas İsraililere seçim yapmaları gerektiğini söyledi:

- **İbrahim, İshak ve Yakup'un RAB Tanrısı mı yoksa Baal'ın boş dini mi? ;**
- **Geçek mi yoksa yalan mı?;**
- **Doğruluk yolu mu yoksa kötülük yolu mu?;**
- **Tanrı'nın güvenilir Sözü mü yoksa insan dininin güvenilirmez sözleri mi?**

İlyas'ın sorusuna siz nasıl karşılık veriyorsunuz? **"Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız?"** Daha ne zamana kadar Tanrı'nın gerçek Sözü ve insanlar tarafından uydurulan değersiz gelenekler arasında dalgalanacaksınız? Kutsal Yazılar şöyle der: **"Hiç kimse iki efendiye birden hizmet edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya hem de paraya kulluk edemezsiniz."** (Matta 6:24) Rabbe hizmet etmekle boş bir dine hizmet etmeyi birbirleri ile karıştıramazsınız. **"Daha ne zamana kadar böyle iki düşünce arasında dalgalanacaksınız?"**

Dostlar, dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki derste büyük bir balığın karnında üç gün geçiren bir peygamberin öyküsüne bakmayı planlıyoruz. Bu peygamberin adını biliyor musunuz? Bu şaşırtıcı öyküyü dinlemek için bir sonraki derste bizimle birlikte olun.

Siz İlyas'ın İsraililere söylediği söz üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

"Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız? Eğer RAB Tanrı ise, O'nu izleyin!" (1. Krallar 18:21)